

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgfreds mente, at der var noget Meningsløst i den Erklæring, jeg havde afgivet for nylig i Anledning af Indbringelsen eller Forelæggelsen ved det private Initiativ af den foreløbige Lov af 1ste April 1885. Men jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ved privat Initiativ kan indbringes Lovforslag her, som selvfølgelig skulle behandles paa samme Maade, som Lovforslag altid behandles. Det er netop paa denne Maade, at der ogsaa den eneste Gang, saavidt jeg mindes, hvor der tidligere ved det private Initiativ har været indbragt Spørgsmaal om foreløbige Loves Bedbliven eller Ophævelse — jeg tror det var i 1858 — er blevet behandlet et saadant Lovforslag i selve dette Thing. Men Forelæggelsen af foreløbige Love kan derimod, efter hvad jeg udtalte den Gang, efter Regjeringens Mening kun ske ved den Myndighed, der i Henhold til Grundlovens § 25 har udfæstet den foreløbige Lov. Det ærede Medlem beklagede endvidere eller ansaa det for urigtigt, at den foreløbige Lov om Indtægts- og Udgiftsbevillinger af 1ste April ikke strax var indbragt eller forelagt af Regjeringen her i Thinget. Det ærede Medlem bemærkede, at naar der var en Bestemmelse om, at Finantsloven strax skulde indbringes, da forekom det ham, at det ogsaa deraf fulgte, at en foreløbig Finantslov ligeledes maatte indbringes strax. Jeg har to Bemærkninger at gjøre dertil. Den ene er den, at, saavidt jeg mindes, har det ærede Medlem selv benægtet, at den foreløbige Lov af 1ste April var nogen Finantslov. (Monrad: Den giver sig ud for det.) Den giver sig ikke ud for at være en Finantslov, idet en Finantslov er et Overslag over Aarets Indtægter og Udgifter, og deraf findes der ikke Spor i den foreløbige Lov af 1ste April. Det er den ene. Den anden Indvending, jeg vil gjøre lige overfor det ærede Medlem, er denne, at Grundlovens Bud om, at Finantsloven strax skal forelægges, kun gjælder det følgende Aars Finantslov. Det er ligefrem efter Grundlovens Lydende, og det ærede Medlem vil dog vistnok kunne erindre, at det er sket tidligere, i 1882, om jeg ikke tager feil, at Aarets Finantslov slet ikke blev lagt frem paany. Der var ikke alene ikke Tale om, at den ikke blev lagt frem strax, men den blev slet ikke lagt frem. Naar det altsaa er tilstedeligt, at Aarets Finantslov slet ikke lægges frem i den kommende Samling, om Efteraaret, skulde det da være en Nødvendighed, at den foreløbige Bevillingslov, der

slutter sig til den, skal forelægges strax? Jeg tror ikke ret vel, at det kan hævdes. Men imidlertid, jeg har jo strax, første Gang jeg havde Velighed til at udtale mig her i denne Sal, angivet et Tidspunkt, som jeg havde al Grund til at tro var meget nærliggende, hvor jeg vilde forelægge den foreløbige Finantslov, og jeg ser i Virkeligheden ikke, hvad det ærede Medlem vil kunne have imod, at der først efter nogle Dages Forløb blev givet Velighed til at forhandle den foreløbige Lov. Det ærede Medlem vil vistnok ogsaa erindre, at det ikke er længere siden end i forrige Samling, at en foreløbig Lov først blev forelagt flere Uger ind i Samlingen, jeg tror over en Maaned ind i Samlingen, uden at det vakte større Forargelse, end at der i denne Sal blev gjort opmærksom paa, at det var et tvivlsomt Spørgsmaal, naar en foreløbig Lov skulde forelægges, og paa hvilken Maade den overhovedet skulde behandles; og dette Spørgsmaal blev særlig henvist til Undersøgelse af et Udvalg, som 3 Maaneder derefter ikke havde Noget at indvende imod den brugte Fremgangsmaade, i det Mindste ikke mig, bejendt (Monrad: Det var ikke nogen Finantslov). Det ærede Medlem bemærker, at det ikke var nogen Finantslov. Jeg skal tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at der ikke findes to Bestemmelser i Grundloven, en om Udstedelsen af foreløbige Finantslove, og en anden om Udstedelsen af andre foreløbige Love.

Det ærede Medlem var ikke tilfreds med, at der paa Finantslovsforslaget denne Gng var opført Beløb, som tillige findes opførte paa Lovforslag, der forelægges for Rigsdagen. Det ærede Medlem vil vistnok erkjende, at man dog ikke kan gaa videre i den Retning, som det ærede Medlem ønsker, at faae Finantsloven gjort til et saa fyldigt Overslag som muligt over de paaregnede Udgifter i Finantsaaret, end ved at man strax opfører saadanne Udgifter, der kunne hidrøre fra forelagte Lovforslag. § 28 maa altid og i hvert Fald bibeholdes, for at der kan blive Plads til senere hen at opføre de Udgifter, der maatte blive Følgen af senere forelagte og vedtagne Love. Dette gjælder selvfølgelig kun under den Forudsætning, at det ærede Medlem ikke mener, at Regjeringen skulde være afflaaret fra og ærede Medlemmer ligeledes være afflaarne fra paa et senere Trin at indbringe Lovforslag for Rigsdagen. Forsaavidt det ærede Medlem antydede, at det, at der er givet disse Udgifter, som allerede nu kunne overses og beregnes, Plads paa § 26, særlig skulde lette Regjeringen Afholdelsen af disse Udgifter, selv om man, hvad